

Ölümsüz Baharların Bitmeyen Musikisi

— s.-edip-yoru · 23 Nisan 2009

Sevginin nazlı ağacı meyveye duranda,
İçime lilla renkli bir ışık yayılır.
Mavi sabahlar hüzzam beste çalanda,
Aynalar pembe sevinçlerde gülüşlerle asılır.

Coşkulu gecelere sevgi piramidinden aşk pırıltıları atılır.

Sırılsıklam kumrular kanatlanarak en güzel kadere,
Ilık gönül iklimlerinin ışılan aydınlığını taşır.
Bürümcül şamdanlar altınsı şenlenmiş tellere,
Ümit kadehlerinden billursu seslerle ulaşır.

Şenlikli gemiler, martı gülüşlerinde sevinç pikeleriyle oltalaşır.

Bir baca gibi hep tüten esmer sevda dumanı,
Gönül yangısının yepyeni gelgitlerinde gölgeleşir.
Kazanılmış sevgilerle sere serpe yüreklerin tufanı,
Tatlı gülüşler ekili bahçelerde eflatunca çiçekleşir.

Bulutların balkonunda sultanıgah makamı bülbüller eyleşir.

Bin nefes alınan ümitler tepesinin ak otağı,
Mutluluk rüzgârının hayransı busesinde ömürler.
Ölümsüz baharların bitmeyen musikisinin gül yağı,
Türüm türüm aşkın ipek yelkenine tazelik diker.

Menevşe kurusu bir şafak, sabahın gözlerine lilladan far sürer.

Tatlı ve onurlu vefayı gönül sofamda karşılar,
Mutluluğu ediphanemin mutfağına servislerim.
Sevgiler ve dilekler dört dönüp ışıl ışıl avizeme dolar,
Çılgık çılgına tutkular gönül fırınında terlerim.

Işıktan yollarda sevdalara alkış tutan saflardadır yerim...

S. Edip Yörükođlu